

παντί τρόπῳ ὅπως πείσῃ αὐτὸν ν' ἀσπασθῆ τὸν Ἰσλαμισμὸν, ἀφοῦ ἤδη ἐφόρει ὑποδήματα καὶ κάλυμμα τῆς κεφαλῆς τουρκικὰ. Ὁ νεαρὸς Χριστιανὸς εὐρέθη ἀπροόπτως πρὸ μεγίστου κινδύνου, ἀρνηθεὶς δὲ νὰ δεχθῆ τὸν Ἰσλαμισμὸν ὑπεβλήθη εἰς σωματικὰς καὶ ἠθικὰς βασάνους. ἀλλ' ἀκλονήτως ἐμμένει ἐν τῇ χριστιανικῇ πίστει καὶ ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας καταλαιπωρηθεὶς, ἐξέπνευσεν ἐν μέσῳ τῶν βασάνων, δοξάζων τὸν Θεὸν ὅτι ἠξιώθη τοῦ μαρτυρίου ¹).

Μὴ θελήσας νὰ ἐξωμώσῃ τὴν χριστιανικὴν πίστιν τῇ 14 Νοεμβρίου 1800 ἀπηγγονίσθη ἐν Ρόδῳ ὁ νεομάρτυς **Κωνσταντῖνος**, ἀφοῦ πρῶτον ὑπεβλήθη εἰς πολυειδῆ καὶ κρικὰ βασανιστήρια. Τῇ 1 Ἀπριλίου 1801 ἐν Νέᾳ Ἐφέσῳ ἀπεκεφαλίσθη ὁ νεομάρτυς **Γεώργιος**, διότι παρασυρθεὶς εἰς τὸν Ἰσλαμισμὸν, ἀπέπνευσεν αὐτὸν ἕστερον, φυγὼν ἐκ τῆς πατρίδος αὐτοῦ εἰς Σάμον. Οἱ ἐν Νέᾳ Ἐφέσῳ συμπολιταὶ αὐτοῦ, κατορθώσαντες νὰ λάβωσιν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἄδειαν, ἤρξαντο κίττοντες ναόν, ἀλλ' οἱ τῶν μερῶν ἐκείνων Τούρκοι θέλοντες νὰ παρακωλήσωσι τὴν ἀνέγερσιν αὐτοῦ, διέδωκαν, ὅτι οἱ Χριστιανοὶ ἐφόνευσαν τὸν Γεώργιον. Οὗτος ἀνευρεθεὶς ἐν Σάμῳ συνελήφθη καὶ ἀπήχθη εἰς Νέαν Ἐφεσον, βιαζόμενοι νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὸν Ἰσλαμισμὸν. Κατορθώσας πάλιν νὰ φυγαδευθῆ εἰς Σάμον, συνελήφθη καὶ ἐπιμένων εἰς τὴν χριστιανικὴν πίστιν ἐρρίφθη εἰς τὰ δεσμά. Οἱ δημογέροντες Σάμου ἐξαγοράσαντες αὐτὸν ἠλευθέρωσαν. Ἐπειδὴ ὁμοῦ ἐξηκολούθουν αἱ ἀνωμαλίαι ἐν Νέᾳ Ἐφέσῳ, ὁ Γεώργιος, ἀπομακρύνας καταλλήλως τὰ τέκνα αὐτοῦ, ὅπως προφυλάξῃ αὐτὰ ἀπὸ τοῦ τουρκικοῦ φανατισμοῦ, παρουσιάσθη πρὸ τοῦ Τούρκου ἱεροδίασταυτοῦ καὶ ὁμολογήσας τὴν χριστιανικὴν πίστιν κατεδικάσθη εἰς τὸν δι' ἀποκεφαλισμοῦ θάνατον. Ἐκ Σμύρνης κα-

1) Αὐτόθι, Δ, 402—5. *N. Μαρτυρολόγιον*, 1ελ. 261—2.

ταγόμενος ὁ **Μάρκος** ἐμαρτύρησε τῇ 5 Ἰουλίου 1801 ἐν Χίῳ μετὰ φορικαίας βασάνου, διότι ὑπὸ τοῦ τουρκικοῦ δικαστηρίου καταδικασθεὶς εἰς θάνατον, ἵνα ἀποφύγῃ τὴν ποινήν ἐδέχθη τὸν Ἰσλαμισμὸν. Ἀλλὰ τυττόμενος ὑπὸ τῆς συνειδήσεως ἐφυγεν εἰς Τεργέστην καὶ Ρωσίαν. Ἐπανελθὼν δὲ εἰς τὴν Ἀνατολὴν μετέβη εἰς Νέαν Ἐφεσον, ὅπως ἐκεῖ ὁμολογήσῃ τὴν χριστιανικὴν πίστιν. Ἐπειδὴ ὁμοῦ ἐξηκολούθησαν αἱ ἐνεκα τοῦ ἀνευρεθέντος νεομάρτυρος τῶν Τούρκων, πρὸς πρόληψιν νεῶν ἐξεγέρσεων αὐτῶν κατὰ τῶν Χριστιανῶν, ὁ Μάρκος μετέβη εἰς Χίον, ἐνθα ὑπέστη τὸ μαρτύριον. Διὰ τῆς βίας ἐξισλαμισθεὶς ὁ νεαρὸς **Δημήτριος** ἠρνήθη ἕστερον τὸν Ἰσλαμισμὸν. Οἱ συμπολιταὶ αὐτοῦ, ὡς διηγείται ὁ περιγράψας τὸ μαρτύριον αὐτοῦ Ἀθανάσιος Πάριος, ἐζήτησαν νὰ ἐξαγοράσωσιν αὐτὸν παρὰ τῶν Τούρκων διὰ χρημάτων, φοβηθέντες μήπως δὲν δυνηθῆ νὰ ὑποστῆ τοῦ μαρτυρίου τὰς βασάνους. Ἀλλ' ὁ Δημήτριος, ἀποκρούσας τὴν προσφορὰν ταύτην, μετέβη εἰς Κωνσταντινούπολιν καὶ παρησιάζει ὁμολογήσας τὴν χριστιανικὴν πίστιν ἐνώπιον πολυαριθμοῦ τουρκικοῦ ὄχλου τῇ 29 Ἰανουαρίου 1802 ὑπέστη τὸν δι' ἀποκεφαλισμοῦ μαρτυρικὸν θάνατον ¹).

Ἐτερος νεαρὸς Χριστιανὸς ἐξ Ἀδριανουπόλεως καταγόμενος, **Δουκᾶς** ὀνομαζόμενος, δεκαπενταετῆς τὴν ἡλικίαν, περιελθὼν εἰς ἔριδα ἐν Κωνσταντινουπόλει πρὸς τινα Τοῦρκον καὶ κτυπήσας αὐτὸν συνελήφθη ὑπὸ τοῦ φανατικοῦ Τουρκικοῦ ὄχλου, κινδυνεύων δὲ νὰ θανατωθῆ, εἶπεν : «ἀφήσατέ με νὰ τουρκεύσω». Ἦρκεσαν οἱ λόγοι οὗτοι ὅπως κατασταλῆ ἁμέσως ἡ ὁμῆ τῶν φανατικῶν Τούρκων, εἰς δὲ τούτων, πλούσιος, ὡς φαίνεται, ὢν, παρέλαβε παρ' αὐτοῦ τὸν Δουκᾶν. Ἀλλ' οὗτος ὑπὸ τῆς συνειδήσεως τυ-

1) *Δουκᾶνης*, ΙΑ, 363—7, 626—36. Δ. 76—80. ΣΤ, 30—21.